

J. S. Foget: Medens de hidtidige Ordførere gennem Udvalgsarbejdet har været i Stand til at følge dette Lovkompleks, siden vi sidst debatterede det her for 10 Maaneder siden, saa har dette ikke været Tilfældet for mit Vedkommende og for øvrigt heller ikke for de Ordføreres Vedkommende, som nu følger efter mig. En saadan Sabotage af Mindretallene kan ikke være demokratisk. I Udvalgene faar man alle Oplysninger, medens disse som Regel formenes andre. Vi maa nøjes med at tage Stilling til det ene Lovforslag efter det andet her i Tinget og nøjes med at fremsætte vore Meninger og Ønsker her. Derfor finder jeg det forkasteligt, at de mindre Partier ikke sidestilles med de større i Forhold til deres Repræsentation, og i alle Tilfælde saadan, at de er repræsenteret i de Udvalg, som de ønsker at deltage i.

I dette Tilfælde maa jeg imidlertid takke, fordi man paa et enkelt Punkt — saadan ser det ud i alle Tilfælde — har taget en Henstilling fra mig til Følge, det gælder § 31 i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab. Jeg udtalte sidste Aar — Sp. 2127 —, at jeg fandt det urimeligt, at flere Barnefædre skulde betale til et Barn, hvis en af dem giftede sig med Moderen og paa tog sig Faderforpligtelsen. Jeg ser, at dette taget til Følge, og at Paragraffen er ændret derhen, at Bidragspligten bortfalder for dem alle, naar en af dem indgaar Ægteskab med Moderen.

Vedrørende den indførte Ændring i § 2, ifølge hvilken et uægte født Barn i Alderen mellem 18 og 22 Aar selv kan tage Bestemmelse om, hvorvidt vedkommende vil have Faderens eller Moderens Navn, saa finder jeg ikke, at dette er af saa mægtig stor Betydning, og da den højtærede Minister jo har meddelt, at Rettelserne er sket i Udvalget, og Udvalget jo saa maa være nogenlunde enig heri, skal jeg ikke gøre det til noget stort Spørgsmaal. Jeg vil dog alligevel have Lov til at paapege, at jeg finder det noget uheldigt, ja, det kan virke direkte farligt. Naar et Barn fra dets Fødsel har haft et bestemt Navn — og Moderen har jo Ret til at give Barnet Faderens Navn —, vilde det vel være rimeligt, om Barnet stadig væk beholdt det Navn, det engang har faaet, og jeg ser den Fare i den Bestemmelse, der nu er foreslaaet, at vedkommende, naar han kommer i Alderen mellem 18 og 22 Aar, vil være i Stand til at benytte denne Tilladelse, denne Lovbestemmelse — ja, undskyld jeg siger det saa stærkt — direkte til Pengeafpresning. Hvis Barnet har faaet Moderens Navn og truer Faderen med, at

det vil have hans Navn, hvis Faderen ikke yder dette eller hint, som det forlanger, kan Faderen derved sættes i en Tvangssituation, og denne Bestemmelse i Loven kan saaledes benyttes paa en ganske utilsigtet Maade. Jeg har kun ønsket at paapege dette og henstiller høfligt til Ministeren og Udvalget at overveje dette Spørgsmaal.

Tilføjelsen til § 3 gaaende ud paa, at Barnet skal opdrages ikke alene under Hensyntagen til begge Forældres Livsvilkaar, men tillige under Hensyntagen til, hvad der stemmer bedst med Barnets Tarv, vil jeg ogsaa takke for. Jeg er ikke sikker paa, at jeg var ene om at gøre denne Henstilling, men det var et af de Punkter, jeg tillod mig at paapege sidst. Jeg synes imidlertid, at dette Forhold kunde være trukket lidt stærkere op, og jeg finder ikke, at § 20 fuldt dækker Faderens Pligt til at opdrage et uægte født Barn i Forhold til Faderens økonomiske Omstændigheder, skønt dette staaer meget stærkt i Relation til Spørgsmaalet om, at et uægte Barn skal have Arveret over for Faderen. Jeg vil gerne have Lov til at gentage, hvad jeg sagde sidste Aar, at jeg finder det langt mere rimeligt, at et uægte født Barn opdrages i Forhold til Faderens økonomiske Forhold, ja, at Faderen ligefrem tvinges til at opdrage dette Barn i Forhold til hans økonomiske Forhold, thi det giver Barnet en langt, langt bedre Ballast, end hvis det ikke opdrages i Forhold hertil og efter at have henlevet en Del af sit Liv i andre Forhold, som eventuelt ikke har gjort det egnet til at administrere en større Pengesum, saa pludselig kommer i Besiddelse af en større Arv og som Følge af sin Opdragelse ikke er i Stand til at administrere den, ikke i Stand til at udnytte den. Derfor vil jeg gerne henstille, at man lægger mere Vægt paa, at Barnet opdrages i Forhold til Faderens økonomiske Vilkaar, end paa selve Arven, paa dette, at han før eller senere arver en Sum Penge, som han eventuelt aldrig faar Fornøjelse af.

Ændringen i § 5, der delvis fritager Moderen for at opgive Faderens Navn, naar Overøvrigheden finder det stemmende med Barnets Tarv, kan jeg give min Tilslutning.

Ændringen i § 6 finder jeg betimelig, og Ændringen i § 21 i Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag er, saa vidt jeg kan faa ud af det, ikke af særlig dybtgaaende Art.

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje er uændret